

varigt medium, er afsendt inden fristens udløb, jf. stk. 1, 2. pkt.

Der ligger ikke i denne bestemmelse et krav om, at meddelelsen om brug af fortrydelsesretten skal være skriftlig.

Ved fjernsalgsaftaler vedrørende køb af varer i tilfælde, hvor den erhvervsdrivende ikke har påtaget sig at afhente varen, hvis forbrugeren bruger fortrydelsesretten, skal forbrugeren efter *stk. 2* udøve fortrydelsesretten ved at tilbagelevere det modtagne til den erhvervsdrivende inden fortrydelsesfristens udløb.

Det er tilstrækkeligt til overholdelse af fristen, at forbrugeren inden fristens udløb har overgivet det modtagne til en fragtfører, som har påtaget sig forsendelsen til den erhvervsdrivende.

Af *stk. 2, 3. pkt.*, følger det endvidere, at omkostningerne ved tilbagesendelse af en vare til den erhvervsdrivende i de af *stk. 2* omfattede tilfælde påhviler forbrugeren.

I tilfælde, hvor den erhvervsdrivende skal afhente varen ved forbrugeren's udøvelse af fortrydelsesretten, men hvor forbrugeren i henhold til *stk. 3* udøver fortrydelsesretten ved at undlade at modtage eller indløse en forsendelse fra den erhvervsdrivende, vil eventuelle porto- eller fragtomkostninger forbundet med postvæsenets returnering af forsendelsen påhvile den erhvervsdrivende.

Hvis den erhvervsdrivende ved et fjernsalg ikke har påtaget sig at afhente varen ved forbrugeren's udøvelse af fortrydelsesretten, og hvis forbrugeren i henhold til *stk. 3* udøver fortrydelsesretten ved at undlade at modtage eller indløse en forsendelse, vil det afhænge af aftalen mellem parterne, om eventuelle fragtomkostninger mv. for postvæsenets returnering af varen påhviler forbrugeren eller den erhvervsdrivende. Hvis intet er aftalt mellem parterne, vil omkostningerne påhvile forbrugeren.

I tilfælde, hvor den erhvervsdrivende i henhold til aftalen har leveret en erstatningsvare, fordi den pågældende vare som helhed ikke kunne leveres, påhviler omkostningerne ved tilbagesendelsen dog altid den erhvervsdrivende, jf. *stk. 4, 2. pkt.* Denne bestemmelse svarer til den gældende regel i § 12 a, stk. 4, 2. pkt., der er en gennemførelse af artikel 7, stk. 3, i det generelle fjernsalgsdirektiv. Der kan herom henvises til Folketingstidende 1999/2000, tillæg A, s. 5961.

Ved aftaler indgået uden for fast forretningssted påhviler eventuelle forsendelsesudgifter i forbindelse med varens tilbagesendelse også altid den erhvervsdrivende, da den erhvervsdrivende i disse køb har pligt til at hente varen ved forbrugeren's fortrydelse, jf. lovforslagets § 20, stk. 1.

Efter det foreslåede *stk. 3*, der er en sammenskrivning og videreførelse af den gældende lovs § 6, stk. 4, § 12 a, stk. 3 og 5, og § 12 b, stk. 3, kan fortrydelsesretten i de i *stk. 1* og *2* nævnte tilfælde tillige udøves ved at undlade at modtage eller indløse den erhvervsdrivendes forsendelse. Forbrugeren vil således i tilfælde, hvor den erhvervsdrivende som led i aftalen sender en vare til forbrugeren – f.eks. undervisningsmateriale til brug for et kursus eller kosmetik købt via et postordrekatalog – kunne træde tilbage ved at undlade at modtage den erhvervsdrivendes forsendelse.

Til § 20

Bestemmelsen opregner visse betingelser for at udøve fortrydelsesretten ved aftaler vedrørende køb af varer.

Der er tale om en sammenskrivning af de gældende regler i § 8, stk. 1 og 2 (aftaler indgået uden for fast forretningssted), og § 12, stk. 3, og § 12 a, stk. 6 og 7 (jernsalgsaftaler om varer). Der kan om de hidtil gældende regler henvises til Folketingstidende 1977/78, tillæg A, sp. 760 ff, henholdsvis Folketingstidende 1999/2000, tillæg A, s. 5960 f.

Der henvises herudover til de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.4.5.

Efter det foreslåede *stk. 1* er fortrydelsesretten som hidtil betinget af, at varen overgives til/stilles til disposition for den erhvervsdrivende i væsentlig samme stand og mængde, hvori den var, da forbrugeren fik den i hænde. Det foreslåede *stk. 2* svarer ligeledes til gældende ret.

Herudover følger det af *stk. 3*, at fortrydelsesretten – forudsat at forbrugeren udtrykkeligt er gjort opmærksom herpå – ikke gælder for varer, der er taget i brug, hvis det efter varens art er åbenbart, at brugen medfører en formindskelse af varens salgsværdi (nr. 1), eller for forseglede lyd- eller billedoptagelser eller edb-programmer, hvis forbrugeren har brudt forseglingen (nr. 2).

Den i nr. 2 nævnte betingelse har hidtil alene været gældende i relation til fjernsalg, men bestemmelsen foreslås udvidet til at gælde generelt. Herudover indebærer det foreslåede *stk. 3* den ændring i forhold til gældende ret, jf. herved § 8, stk. 1, 2. pkt., § 12, stk. 3, og § 12 a, stk. 6 og 7, jf. § 8, stk. 1, 2. pkt., at det er en forudsætning for, at fortrydelsesretten ikke gælder, at forbrugeren er gjort udtrykkeligt opmærksom herpå.

Til §§ 21-22

Bestemmelserne indeholder regler om retsvirkningerne af at udøve fortrydelsesretten.